

Det var en lørdag aften

PH

Anonym

Theis Lyng Reinvang

Moderato (♩ = c. 60)

Tenor 1

8

1) Det var en lørdag af - ten, du sad og ven - ted mig og spor - vogn ef - ter
 2) Jeg gør - de det med vil - je, jeg vil - le ru - ske Jeg var jo di - ne
 5) Mon du har gået i regn - vejr længs en - som - hed - ens rand på ø - de vil - la -
 6) I me - ner al - le sam - men det sam - me tris - te skidt. Først læs - er i a -
 9) Nu er det lørdag af - ten i - gen en - gang min ven. Jeg går af an - dre

Tenor 2

8

1) Det var en lørdag af - ten, du sad og ven - ted mig og spor - vogn ef - ter
 2) Jeg gør - de det med vil - je, jeg vil - le ru - ske op. Jeg var jo di - ne
 5) Mon du har gået i regn - vejr længs en - som - hed - ens rand på ø - de vil - la -
 6) I me - ner al - le sam - men det sam - me tris - te skidt. Først læs - er i a -
 9) Nu er det lørdag af - ten i - gen en - gang min ven. Jeg går af an - dre

Baritone

8

1) Det var en lørdag af - ten, du sad og ven - ted mig og spor - vogn ef - ter
 2) Jeg gør - de det med vil - je, jeg vil - le ru - ske op. Jeg var jo di - ne
 5) Mon du har gået i regn - vejr længs en - som - hed - ens rand på ø - de vil - la -
 6) I me - ner al - le sam - men det sam - me tris - te skidt. Først læs - er i a -
 9) Nu er det lørdag af - ten i - gen en - gang min ven. Jeg går af an - dre

Bass

8

1) Det var en lørdag af - ten, du sad og ven - ted mig og spor - vogn ef - ter
 2) Jeg gør - de det med vil - je, jeg vil - le ru - ske op. Jeg var jo di - ne
 5) Mon du har gået i regn - vejr længs en - som - hed - ens rand på ø - de vil - la -
 6) I me - ner al - le sam - men det sam - me tris - te skidt. Først læs - er i a -
 9) Nu er det lørdag af - ten i - gen en - gang min ven. Jeg går af an - dre

T 1

8

spor - vogn gled nat - tens mør - ke vej. Men jeg kom ik - ke ind ad dørn og kys - se - de din
 tøf - ler, jeg var din kaf - fe - kop, en pu - de i din lu - ne seng, et prak - tisk hus - ge -
 ve - je, mens hår - et drev af vand, og søgt dit e - get sol - skins - vejr på bun - den af din
 vis - en, så er I li - ge vidt. For bā - re det at tæn - ke selv er ik - ke fint pa -
 ve - je, og hvor jeg så går hen, står der må - ske et stjer - ne - tegn på hå - bets him - mel -

T 2

8

spor - vogn gled nat - tens mør - ke vej. Men jeg kom ik - ke ind ad dørn og kys - se - de din
 tøf - ler, jeg var din kaf - fe - kop, en pu - de i din lu - ne seng, et prak - tisk hus - ge -
 ve - je, mens hår - et drev af vand, og søgt dit e - get sol - skins - vejr på bun - den af din
 vis - en, så er I li - ge vidt. For bā - re det at tæn - ke selv er ik - ke fint pa -
 ve - je, og hvor jeg så går hen, står der må - ske et stjer - ne - tegn på hå - bets him - mel -

B

8

spor - vogn gled nat - tens mør - ke vej. Men jeg kom ik - ke ind ad dørn og kys - se - de din
 tøf - ler, jeg var din kaf - fe - kop, en pu - de i din lu - ne seng, et prak - tisk hus - ge -
 ve - je, mens hår - et drev af vand, og søgt dit e - get sol - skins - vejr på bun - den af din
 vis - en, så er I li - ge vidt. For bā - re det at tæn - ke selv er ik - ke fint pa -
 ve - je, og hvor jeg så går hen, står der må - ske et stjer - ne - tegn på hå - bets him - mel -

B

8

spor - vogn gled nat - tens mør - ke vej. Men jeg kom ik - ke ind ad dørn og kys - se - de din
 tøf - ler, jeg var din kaf - fe - kop, en pu - de i din lu - ne seng, et prak - tisk hus - ge -
 ve - je, mens hår - et drev af vand, og søgt dit e - get sol - skins - vejr på bun - den af din
 vis - en, så er I li - ge vidt. For bā - re det at tæn - ke selv er ik - ke fint pa -
 ve - je, og hvor jeg så går hen, står der må - ske et stjer - ne - tegn på hå - bets him - mel -

Det var en lørdag aften

2
12

T 1

8

mund, og jeg for - sød - ed ik - ke blidt din ra - re af - ten - stund
 råd, Men jeg er og - så men - ne - ske, og der - for er jeg - gået.
 sjæl. Nej, in - den - i - dit jak - ke - sæt er ikk' en - gang du sel.
 pir. Man syns hvad al - le and - re syns, og gen - tar hvad de sir.
 hvælv. Jeg tror, at lyk - ken fin - des kun, når man er helt sig selv.

T 2

8

mund, og jeg for - sød - ed ik - ke blidt din ra - re af - ten - stund
 råd, Men jeg er og - så men - ne - ske, og der - for er jeg - gået.
 sjæl. Nej, in - den - i - dit jak - ke - sæt er ikk' en - gang du sel.
 pir. Man syns hvad al - le and - re syns, og gen - tar hvad de sir.
 hvælv. Jeg tror, at lyk - ken fin - des kun, når man er helt sig selv.

B

mund, og jeg for - sød - ed ik - ke blidt din ra - re af - ten - stund
 råd, Men jeg er og - så men - ne - ske, og der - for er jeg - gået.
 sjæl. Nej, in - den - i - dit jak - ke - sæt er ikk' en - gang du sel.
 pir. Man syns hvad al - le and - re syns, og gen - tar hvad de sir.
 hvælv. Jeg tror, at lyk - ken fin - des kun, når man er helt sig selv.

B

mund, og jeg for - sød - ed ik - ke blidt din ra - re af - ten - stund
 råd, Men jeg er og - så men - ne - ske, og der - for er jeg - gået.
 sjæl. Nej, in - den - i - dit jak - ke - sæt er ikk' en - gang du sel.
 pir. Man syns hvad al - le and - re syns, og gen - tar hvad de sir.
 hvælv. Jeg tror, at lyk - ken fin - des kun, når man er helt sig selv.

17

T 1

8

Du...

T 2

8

Du...

B

3)Dit slips er så dis - kret og din jak - ke sid - der smukt. Din pi - be, din bar - ber - sprit har
 4)Du øn - sker jeg skal me - ne om kunst og po - li - tik hvad al - le an - dre me - ner er
 7)Den fag - re ver - den ven - ter, hvor al - le tæn - ker ens, hvor in - gen er selv - stæn - dig og
 8)Jeg kom - mer ik - ke me - re Jeg glem - mer hvor du bor Hvor kan man pluk - ke ro - ser hvor

B

Du...

Det var en lørdag aften

24

T 1

T 2

B

B

3) Du ven - ter og - så jeg går klædt, som al - le and - re gør, men
 4) Jeg går med hår - et som jeg vil, Det lig - ger i mit blod, Jeg
 7) Et li - ge - gyl - digt ked - som - hed - ens hel - ved ven - ter os hvor
 8) Nu går jeg ud i en - som - hed n Må - ske jeg fin - der én som

sin kor - rek - te lugt. Du...
 god og dan - net skik.
 in - gen u - til - bens.
 in - gen ro - ser gror

30

T 1

T 2

B

B

de er ens for - di det er det e - ne - ste de tør.
 me - ner det, jeg me - ner selv, Jeg me - ner tvært i - mod
 in - gen gi - der tæn - ke selv, og in - gen gi - der slås.
 els - ker mig, som den jeg er. Må - ske jeg fin - der én.